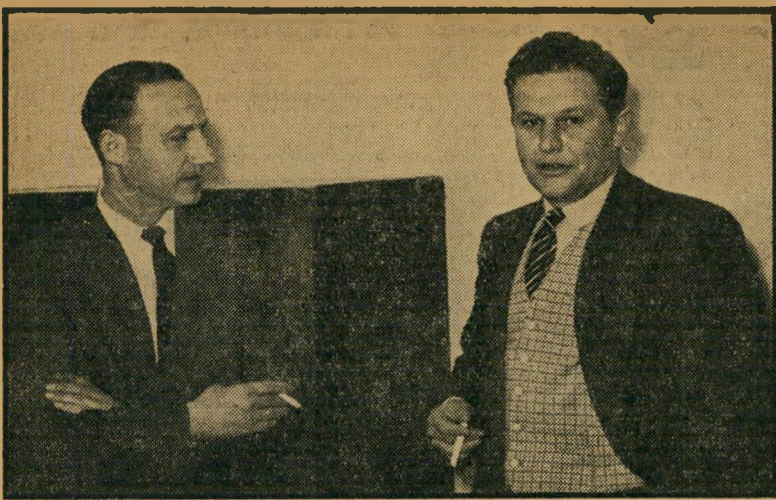

תובע בן-גוריון ועד נחמיאס
גם אחרי העדות

באשמות המיוחסות לו היתה חשוכה מאד. אם הודה רסולי, כדברי סמלי המדור, והיה צריך להשתחרר, מדוע לא הודיעו על כך לעורכי דינו שהמתנו לו בבית המשפט? אם לא הודה, מדוע התאבד?

השאלה לא נפתרה. במהלך החקירה, נעשה שמש בטוח פחות בדבריו. הוא כבר לא היה בטוח יותר אם חשד מיד שרסולי מנסה להתאבד, כשלא מצא אותו בחדר החקירות בשבוע מחדר המנהלה, או שחשב פשוט שברח.

בעוד שבתשובה לשאלות הראשונות סיפר שמש כי רץ מיד אל בית השימוש, לראות אם רסולי נמצא שם, לא הצליח להסביר כי צד השאר חשוד בהברחה לבדו, ללא מש"מ. "זה מקובל במטה הארצי, לעזוב נא שמים וחשודים ללא מש"מ", גילה. בתשובה לשאלה אחרת, השיב כי רסולי נשאר תחת שמש.

התבררו גם סתירות אחרות. בעדותו ה' ראשונה ובהודעת המשטרה לציבור, נאמר שמש ליהיה את רסולי לבית השימוש ו' החלון וקפץ אל החצר. ואילו בעדותו ב' בית המשפט, סיפר שמש שהוא עזב את רסולי בחדר החקירות, כשיצא לסדר את הומנת הרכב להסעתו לביתו.

גם הסמל גר בן-מאיר לא יכול היה ל' הפעיל את זכרונו כראוי. סיפורו לא היה זהה בפרטיו אפילו לסיפורו של שמש. השעות, אותן ציינו השניים כציוניזכרון לחקירה ולשליבה, היו שונות בשתי העדות. יות. שמש ובן-מאיר לא יכלו גם להגיע (המשך בעמוד 12)

תזכיר

השגריר הוזר. לפני שבוע הודיע מדור תצפית של העולם הזה (1002) כי ברית המועצות תחזיר את שגרירה, אלכסנדר אברמוב, לישראל.

כעבור שלושה ימים הודיעו עתו' נ' ישראל בכותרתם הראשית על החלטה זו, שאושרה בינתיים גם על ידי מקורות רשמיים.

★ ★ ★

מי מוכן להינצל? לפני ש' בועים דיווח העולם הזה (1001) על מצב פליטי מצרים והונגריה, המטרים ברובם המכריע לעזות לישראל. למרות שנשלחו מאות שלי' חים מן הארץ לשכונות.

השבוע הודיע כתב הניו יורק טיימס כי רק 900 מבין 14 אלף הפליטים היהודיים מהונגריה הביעו נכונות לעלות לישראל, בעוד ש' הרוב המכריע דרש להעלותו לי' אמריקה.

● מלט, עצים וברזל, לבנין בריכת-שח' ייה פרטית בגינת הארמון, במחירי השוק הרשמי.

● קו טלפון ישיר לתל-אביב מהרצליה, ומספר טלפון תל-אביב, צבע, בכמות מספקת לצביעת כל ה' ארמון, במחירי השוק הרשמי.

מאחר שכל זה קרה בשנת 1951, כשחסרו חומרי-בנין לבניית שיכונני-עולים וכשמחירי השוק השחור המריאו שמימה, לא היה זה דבר מבוטל. כתב בשעתו נחמיאס בצדק לליגום: "אני חושב שאני עושה שירות לי' שני ידידים כאחד". עד לגילוי העולם הזה ושורת המתנדבים, אף אחד מהשניים לא הצטרף על כך.

"לא תמיד אפשר..." בשם מי פעל נחמיאס בשליחות-מצווה זו? בשם עצמו, טען נחמיאס. בשם המשטרה, טענו שמואל תמיר והמיסמכים שהוגשו על-ידי התביעה.

באותו סיכום מאלף כתוב: "המשטרה תתאמץ להעביר למר ליגום את הטלפון שיוכנס על-ידי מר בן-גוריון..." וכן: "ה' משטרה תסייע להשיג תייל לגור..." גם המכתב של נחמיאס לליגום נשא את הכותרת: "לי. נחמיאס, משטרת ישראל, תל-אביב".

מדוע? הסביר נחמיאס בתמימות: לא היה זה לו כתובת פרטית. יתכן כי לאור עובדה זו דאגתו לדיוור של פקודו. נוגעת ללב עוד יותר, אולם גם נחמיאס נאלץ להודות שהפרשה מוזרה: "לא תמיד אפשר להפריד בין התפקיד, לבין הצד האישי בצורה כל כך חותכת..."

היה זה כלל חשוב להבנת מצב העניינים במשטרת-ישראל.

האיש ששכח. עד כמה טוב כשיש ידידים, נסתבר גם כשנשאל נחמיאס מדוע לא השתמש בסמכותו להפקיע פשוט את דירתו של ליגום, שנעדר מן הארץ, אף כי המשטרה החרימה או דירות רבות למטרות דומות.

תמיר: אתה ידעת לפחות מאפרי-מאי 1951 שדירתו של ליגום ריקה, שליגום מת' גורר בפנסיון ברנדשטטר ברחוב הירקון, ושנסע אתר-כך לחוף-לארץ לפרק-זמן בלתי ידוע? ידעת גם שדירתו של ליגום עוסדת להשכרה לפרק זמן של שנה לפחות?

נחמיאס: נכון.

תמיר: מה בדבר החרמת הדירה? **נחמיאס:** לא עלה על דעתי שאפשר ל'

והיכו את מפיציה. היה זה הנסיון המ' אורגן הראשון להביע הודות עם מחוללי הוועה.

לאחר שהחבורת הושמדו, הגיעה המש' טרה. היא ניגשה מיד למלא את תפקידה כראוי: היא אסרה את אחד המפיצים, שיח' ררה אותו לאחר שהתברר כי לא הוא היה המכה, כי אם להיפך.

פרשת עמוס אדם פיקח

צל דוכן העדים עלה גבר בעל הבעת פנים סקתית, לבוש בחליפה שחורה ועניבה בעלת-פסים. הבעת-הפנים לא הסעתה: יוסף נחמיאס, צבר ירושלמי בן 44, לשעבר סגן המפקח הכללי של המשטרה, כיום נציג מש' רד הבטחון באירופה, הוא אדם פיקח לכל הדעות. מאחר שאהבת-האמת שלו עולה על צניעותו, הודה בעצמו: "יש לי דעה טובה על עצמי. יש לי הזכות לכך".

נחמיאס היה העד השני שהעיד במשפטו של עמוס בן-גוריון שלא מן המניין, לפני פתיחת המשפט עצמו. כקודמו אליהו ספקי טור, עמד גם הוא לנסוע לחוף-לארץ.

אולם בעוד שבניית עדותו של ספקטור היתה מרוק-משולית, מלוח התפרצויות קולניות וקטטות בין שני הפרקליטים, העד והשופט, הרי נחמיאס עבר את המסלול כרך מדופלם. דבריו היו מלאים צליפות מוס' וות, שרק האוזן המאומנת יכלה לגלותן.

בזו גלוי. אין אדם המכיר את משטרת ישראל יותר טוב מיוסף נחמיאס, בן מש' פחה ספרדית ומפא"יניק נלהב. אחרי העדות היה ברור שמעטים גם האנשים שיש להם דעה שלילית יותר על צמרת המשטרה. הוא דיבר עליה בבזו כמעט גלוי.

לפני העדות נראה נחמיאס משוחח ביד-דוח עם גבר בריא-גוף, לבוש באפודה מש' בצת עליזה. אולם הידידות בין עמוס בן-גוריון ונחמיאס מפוקפקת. כי נחמיאס, כמו ישורון- שוף ונעמן סתווי, הוא אחד ה' אנשים שסולקו בעדינות מן המשטרה כדי לפנות את המקום לכוכבו העולה של בן-גוריון הבן.

מדוע הובא בכלל להעיד על-ידי מיכאל כספי, פרקליטו של עמוס? עמוס בן-גוריון הואשם בכך שישב בארמונו המפואר של המליונר שלום ליגום, בה בשעה שהמש' טרה טיפלה בתיק כלכלי של בעל-הארמון ושותפו, שהוא במקרה גם שותפו של עמוס

אחיו ואלמנתו של מתאבד ראסולי
השאלה נשארה עדיין שאלה

בן-גוריון. האם היה קשר בין עובדות מור' זרות אלה?

שרות לשני ידידים. לדברי נחמיאס, לא הוא הגיש לבית-המשפט שני מסמכים: האחד מכתב אישי שלו לליגום, בו ביקשו להעמיד את ביתו בהרצליה לרשות עמוס, וסיכום בכתב-ידו של נחמיאס של שיחה בהשתתפות יחזקאל סרה, נחמיאס, עמוס וליגום.

מדוע מעמיד אדם מכובד את ארמונו לי' רשות קצין משטרה גבוה, שהוא במקרה גם בנו של ראש-הממשלה? הסיכום בכתב לא השאיר ספק בכך: ליגום לא גבה שכר-דירה. הוא רק קיבל, בהתאם לכתוב:

● גור-תל במחירי השוק הרשמי, פקודה כזאת.

משטרה חוקרים וחקרים

מתי מת דוד רסולי? שאלה חשובה זו היתה שנויה במחלוקת, מהרגע שסמלי ה' מדור הכלכלי במטה הארצי של המשטרה הודיעו לעורך-דינו של החשוד בהברחת כספים על התאבדות, כפיצה מחלון הקומה החמישית של הבנין (העולם הזה 1000).

לאחר שהפרשה החלה לשאת אופי ציבורי רחב, החליט המטה הארצי לא לפרסם את מסקנות בית-הדין הפנימי שנקרא לחקור במקרה. התיק הועבר להחלטתו של חוקר מקרי המוות הבלתי-טבעיים, השופט מובי שוביץ.

ה'הדמויות הראשיות בחקירה שנערכה ה' שבוע, היו הסמלים גר בן-מאיר ורחמים שמש, סמלי המדור הכלכלי. עדויותיהם בחקירה הראשית, לשאלותיו של קצין מנדל, היו קצרות ופשוטות.

לדעתו של הסמל שמש, יליד עיראק ובעל מבט פנים נפחד, לא היה צורך בשום חק' רה. תיאור המאורעות, בפיו, היה פשוט מאד: חקירת רסולי נמשכה עד שעה 11 בערך. קרוב ל-11 היה צורך להסיעו לביתו, לקבל ממנו את שמות כל המשתתפים ב' רשת ההברחה, לה היה שותף, לדבריו. כי שיצאו הסמל שמש והסמל החוקר השני, למשרד מנהלת המדור, נעלם רסולי. שמש ראה אותו רק כאשר היה כבר מוטל מת, על רצפת החצר הפנימית של מטה ה' משטרה.

השאלה אם רסולי הודה או לא הודה